

НАКНАДА У ПОСТУПКУ ЗАШТИТЕ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ

Предлагач нема право да поднетим приговором захтева правично задовољење – исплату накнаде, пошто се приговор подноси ради убрзања поступка, док право на правично задовољење предлагач може остварити након окончања поступка по приговору а сходно одредби члана 22 Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Образложење: Решењем првостепеног суда је делимично усвојен приговор предлагача за убрзање поступка, те је утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у извршеном поступку који се води пред тим судом и наложено је поступајућем судији у том извршном предмету у року од 5 радних дана одреди нови термин за попис и процену дужникових покретних ствари с обзиром да је утврђена нова адреса становања извршног дужника и да без одлагања поступи по предлогу извршног повериоца. Приговор је одбијен у делу у коме је тражена примерена накнада са образложењем да су наложене мере довољне и да права предлагача нису у тој мери и грубо прекршена. Другостепени суд налази да је правилан закључак првостепеног суда да предлагачу не припада примерена накнада, међутим не из разлога неоснованости тако поднетог захтева и разлога које првостепени суд наводи, већ из разлога што у овом поступку који се покреће приговором ради убрзања поступка сходно одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року, предлагач и не може да оствари право на накнаду, те је првостепена одлука у том делу преиначена на начин што је захтев предлагача одбачен. Наиме, одредбом члана 3 поменутог закона су предвиђена правна средства којима се штити право на суђење у разумном року, па је тако у ставу 1 тачка 1 истог члана као једно од средстава предвиђен и приговор ради убрзања поступка, а чију примену и садржину ближе одређује члан 6 истог закона, чијим подношењем и започиње поступак у коме се штити право на суђење у разумном року. Предлагач нема право да поднетим приговором захтева правично задовољење – исплату накнаде, пошто се приговор подноси, како је већ истакнуто, ради убрзања поступка, док право на правично задовољење сходно одредби члана 22 Закона о заштити права на суђење у разумном року има странка чији је приговор усвојен, а која није поднела жалбу, странка чија је жалба одбијена уз поврђивање првостепеног решења о усвајању приговора и странка чија је жалба усвојена. Дакле, у овој фази поступка предлагач не може захтевати и не може му се досудити правична накнада, јер подношењем приговора само започиње поступак заштите права на суђење у разумном року, док се ради досуђења правичне накнаде подноси захтев за правично задовољење и о њему се одлучује сходно одредбама члана 22 до 33 Закона о заштити права на суђење у разумном року, а не сходно одредбама члана 8а, 8б и 8в Закона о уређењу судова, који је престао да се примењује од 01. јануара 2016. године - ступањем на снагу Закона о заштити права на суђење у разумном року.

(Решење Вишег суда у Сомбору број Ржг. 4/17 од 02. јуна 2017. године)